

STANOWISKO
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 17 grudnia 2018 r.

w sprawie uczczenia w województwie kujawsko-pomorskim 40. rocznicy śmierci
Edwarda Stachury

W 2019 r. przypada 40. rocznica tragicznej śmierci Edwarda Stachury, wybitnego poety, prozaika, pieśniarza i malarza. Edward Stachura (1937-1979) urodził się we Francji w departamencie Iseré, gdzie mieszkał do 11. roku życia. Po II wojnie światowej w 1948 r. rodzice Edwarda Stachury po 26 latach emigracji postanowili wrócić do Polski i osiedlić się na terenie obecnego województwa kujawsko-pomorskiego. Matka Edwarda Stachury odziedziczyła po rodzicach dom z kawałkiem ziemi we wsi Łazieniec koło Aleksandrowa Kujawskiego, dokąd sprowadziła się rodzina Stachurów. Choć na początku Edward Stachura miał problemy z językiem polskim, którego uczył się we Francji na dodatkowych lekcjach, szybko nadrobił zaległości, a język polski stał się mu na tyle bliski, że w przyszłości zaczął tworzyć właśnie po polsku. Pisać zaczął w wieku 17 lat jako uczeń Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica w Ciechocinku.

Edward Stachura czuł się silnie związany z naszym regionem, w którym nie tylko znajdował się jego rodzinny dom, ale też kształtowała się jego artystyczna wrażliwość, sposób postrzegania rzeczywistości, podstawowe cechy języka poetyckiego i do którego wielokrotnie wracał, również pod koniec życia, kiedy przybył do rodzinnego domu leczyć swą zboląłą duszę po nieudanej próbie samobójczej w kwietniu 1979 r. Kujawy, zwłaszcza takie miejscowości jak Łazieniec, Ciechocinek czy Nieszawa na zawsze pozostaną związane nie tylko z jego dzieciństwem i młodością, ale również z jego twórczością. Ważnym miejscem był również dla Stachury aleksandrowski dworzec kolejowy, na którym często przesiadywał i na którym zaczynał i kończył wiele swoich podróży. Chętnie odwiedzał Toruń, gdzie fascynowało go kulturalne życie studenckiego miasta.

Edward Stachura nie był zwykłym pisarzem i pieśniarzem. Stał się legendą jeszcze za życia, a o jego nowatorskim sposobie łączenia poezji z muzyką nie sposób mówić inaczej jak o niesamowitym polskim zjawisku kulturowym przełomu lat 70-tych i 80-tych. Poezja Stachury jeszcze za jego życia poruszała rzesze młodych ludzi i tak jest do dzisiaj. Jest jednym z niewielu poetów, do którego twórczości wciąż chętnie sięgają młodzi artyści. Fakt, że muzycy uprawiający różne gatunki potrafią w dalszym ciągu inspirować się Stachurą i włączać go do swojego artystycznego świata, świadczy o uniwersalności jego przesłania. Przesłania, które przekazał nam nie tylko w swojej bogatej, genialnej twórczości literackiej i plastycznej, ale również przesłania, jakie prezentował nam swoim sposobem życia. Twórczość Stachury, zarówno literacka jak i malarska, jego nonkonformistyczna, bezkompromisowa postawa wobec rzeczywistości oraz jego nostalgiczne przywiązanie do rodzinnych Kujaw zasługują na specjalne uhonorowanie w całym województwie kujawsko-pomorskim.

Samorząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego pragnie wykorzystać 40. rocznicę śmierci Edwarda Stachury nie tylko jako okazję do przypomnienia jego twórczości, ale również pokazania mieszkańcom województwa jego związków z naszym regionem. Chcielibyśmy, aby jego postać jeszcze bardziej jednoznacznie kojarzyła się z naszym województwem. Utrwalone w jego twórczości krajobrazy i afirmacyjne opisy przyrody to zapamiętane z dzieciństwa i lat młodości obrazy widziane na brzegu Wisły w Nieszawie czy z okien pociągu kursującego między Ciechocinkiem a Aleksandrowem Kujawskim.